

వి నో దా హారి

చిరంజీవి

దర్శకత్వం

వేదాంతం రాఘవయ్య

★ నిర్వాహకులు ★

దర్శకత్వం :	వేదాంతం రాఘవయ్య
సంగీత దర్శకుడు :	ఘంటసాల వెంకటేశ్వరరావు
రచన :	మల్లాది రామకృష్ణశాస్త్రి, ఎం. ప.,
కళ :	గొడగాంకర్
ఛాయాదర్శకుడు :	వి. ఎన్. రెడ్డి
సహకార దర్శకత్వం, కూర్పు :	ఆర్. హనుమంతరావు
అలంకరణ :	కె. నాగేశ్వరరావు, నారాయణస్వామి, వాసు
దుస్తులు :	కె. అచ్యుతరావు
ప్రొడక్షన్ :	వి. రామారావు
నిర్మాణము :	రేవతి స్టూడియో

★ నటీనటులు ★

ఎన్. టీ. రామారావు	జమున
గుమ్మడి	బాలసరస్వతి
సి. యస్. ఆర్.,	సూర్యకాంతం
బి. ఎన్. ఆర్.,	ఛాయాదేవి
పేకేటి	బేబీ శశికళ
మహాంకాళి వెంకయ్య	
డబ్బాచారి	
బాలకృష్ణ	మొదలగువారు.
మాస్టర్ బాబ్జి, పద్మశ్రీ	

నిర్మాత :

డి. యల్. నారాయణ.

“చిరంజీవులు”

— కథ —

అనగనగా-ఒక పల్లెటూరిలో-శారద, మోహన్, ఇరుగూ పొరుగూ పిల్లలు-ఈడూ జోడూ పిల్లలు.

శారదతండ్రి రాయడు, బడిపంతులు. మోహన్ తండ్రి రామదాసు, మిఠాయివర్తకుడు. ఇద్దరూ మనసు కలిసినవారు. యిచ్చిపుచ్చుకోవలెనని ఉబలాటపడుతున్నవాళ్ళు. శారదతల్లి గోవిందమ్మ మెత్తని గయ్యాళి. ఆవిడతమ్ముడు రత్తం, వరి పనికిమాలినవాడు.

శారద, మోహన్, నిత్యమూ చేట్టాపట్టాలు వేసుకుని బడికి వెళుతూ, త్రోవలో మెట్టమీదఉన్న గోపాలస్వామికి మ్రొక్కి, మిఠాయి నైవేద్యం పెట్టడం అలవాటు. రత్తానికి, మోహన్ శారదా అన్యోన్యంగా ఉండటం కన్నెర్ర. ఏదోపాడు పనిచేయడం మోహన్ చేత తన్నులుతినడం వాడికి మామూలు.

రత్తం దుండగీతనానికి, గోవిందమ్మకూడా వళ్ళుమండి, యింట్లోంచి తరిమివేసింది.

మోహన్, శారదా మెట్టమీది గుడిముందు చక్కని బొమ్మరిల్లు కట్టుకుని, ముందు పూలపందిరి అమర్చుకుని, యింటిలో బొమ్మల్ని కాపురంపెట్టి, ఆలా ఆడుతూ పాడుతూ పెద్ద వారై నారు. ఆ చిరంజీవులు పిలిచినా పలికినా పాటతోనే.

చిన్న నాడు పారిపోయిన రత్తం, సత్తెం అనే మరో తలకు
మాసినవాడిని వెంటవేసుకుని, అన్నేళ్ళకు మళ్ళీ ఆవూరిలో ప్ర
త్యక్షమైనాడు. దారిలో ఊరు చెరువుగట్టున ఆడుపడుచు లం
దరూ ఆడుతూపాడుతూ యుండగా, ఏదో హంగామా చేయ
బోయి, మోహన్ చేత దేహశుద్ధి అయేటంతవనై, బైటపడ్డాడు.
అప్పటినుంచీ రత్తానికి మోహన్ మీద కచ్చ.

శారద, మోహన్, వస్తాడు రంగయ్యకూతురు జానకీ,
మరికొంతమంది ఊళ్లో పిల్లలూ కలసి పొరుగుారికి తిరునాళ్ళకు
వెళ్ళారు. తిరునాళ్ళలో డాక్టరు కృష్ణ, కెమేరాతో అదాటుగా
శారద బొమ్మ తీశాడు. ఇది అక్కడ మెసలుతూన్న రత్తం కని
పెట్టాడు. డాక్టరుతో పూర్వస్నేహం కలుపుకున్నాడు.

శారదను మోహన్ కు యిచ్చి వివాహం చేయడానికి
వియ్యంకులిద్దరూ తాంబూలాలు పుచ్చుకుని తథాస్తు అనుకు
న్నారు. పెళ్ళికూతురికి నగలు కొనడానికి మోహన్ బస్తీకి
బయలుదేరాడు.

మోహన్ నగలశేరం చేయడం ఒకదుండగీడు కనిపెట్టి,
ఒంటిపాటు చూసి మోహన్ తో తలపడి, సొమ్మసిలేట్టు బాది
వేశాడు. సమయానికి డాక్టరు కృష్ణ అక్కడికి వచ్చి, ఆతడిని
తన నర్సింగ్ హోముకు చేర్చాడు.

జరిగిన గలాట రత్తం కంటబడ్డది. చుట్టపుచూపుగా వెళ్ళి
నట్టు డాక్టరింటికి వెళ్ళి. మోహన్ మరో వారం రోజులువరకూ

కోలుకోడని తెలుసుకొని, రత్తం యింటికి తిరిగివచ్చి మోహన్ ఆనగలు ఎవ రెకోఇచ్చి దానిని లేవదీసుకు పోయినాడని అభాం డం వేశాడు. కాబోయేపెండ్లి చెడగొట్టాడు. తానే అక్కను బావను వెంట బెట్టుకొని వెళ్ళి డాక్టరు కృష్ణ సంబంధం భాయం చేశాడు.

శనివారంనాడు వివాహం. ఆనాడే మోహన్ తెప్పరిల్లి బండిమీద పరుగున తన ఊరికి వస్తున్నాడు. యిటునుంచి పాల కీలో శారద అత్తవారింటికి వెళుతూంది.

ఎడ్లుబెదిరి బండి బోల్తాకొట్టింది. మోహన్ మెట్టమీదకు వచ్చి పడ్డాడు. బొమ్మరిల్లు కూలిపోయింది. కళ్లు పోయినాయి. మోహన్ గొంతు విని జానకి, రామదాసు, అక్కడకు పరుగున వెళ్ళారు. శారద మరొకరి యిల్లాలైయిందని మోహన్ కు తెలిసింది.

మోహన్ యింట నిలువలేకపోయినాడు. నిర్వేదంతో ఎటో నడచి పోతూండగా రైలుక్రింద పడే తరుణంలో డాక్టరు కృష్ణ రక్షించి తనయింటికి తీసుకు వెళ్ళాడు.

రాధ (శారదకు అత్తవారి టికి వెళ్ళగానే, వెర్రివేదాంతి డాక్టరు అక్క-అఖిలాండమ్మ, పెట్టిన పేరు) మోహన్ ను చూసింది. ఆతనిమస్థితి తెలుసుకుని కుమిలిపోయింది. కాని మనసులో బాధ మనసులోనే దాచుకుని-అతనికి ఉపచారంచేసింది- డాక్టరు హస్తవాసిని మోహన్ కు మళ్ళీ చూపు వచ్చింది.

మోహన్ తనపూరికి బయలుదేరి సెడుతూ దేవాలయ ములో రాధను కలుసుకున్నాడు. తానే శారదనని ఆమె అతనికి తెలియచెప్పలేదు. వీరిద్దరి కలముక రత్తంకంట పడ్డది.

రత్తం రాధను బెదరించాడు, తనకు కావలసిన సొమ్ము యివ్వకపోతే పూర్వచరిత్ర డాక్టరుతో చెప్పుతానని. కాని రాధ లక్ష్యం చెయ్యలేదు.

మోహన్ స్వగ్రామం తిరిగి వచ్చాడు. రామదాసు కొడుకుని కడసారి కళ్ళారా చూశాడు. కన్ను మూశాడు.

తనబొమ్మ డాక్టరింగ్తో విడిచిపెట్టినట్టు జ్ఞప్తికివచ్చి మోహన్ అక్కడకు పరుగెత్తుతాడు. ఈసారి రాధ శారదేనని తెలుసుకున్నాడు. అక్కడకు చేరిన రత్తం, డాక్టరుకు విషం పోశాడు. డాక్టరు శారదను అనుమానించి మోహన్‌ను అవమానించి నెట్టివేశాడు.

మోహన్ మెట్టమీద గోపాలమందిరం దాపున అన్నాహారాలు లేక ప్రాయోపవేశంచేసి ఉన్నాడు. ఇదిచూచి భరించలేక జానకి డాక్టరు యింటికి వచ్చింది. శారదను తర్జన భర్జన చేసింది. అప్పటికే దహించుక పోతూన్న శారద జానకిని చెంప పెట్టుపెట్టింది.

జానకి విసవిసా వెళ్ళిపోతూండగా రత్తం ఆమెకు ఎదురైనాడు. వాడిని పట్టుకొని చిదుకపోడవగా నిజం వెల్లడైంది. డాక్టరుకు కనువిప్పింది.

డాక్టరు శారదకోసం మేడమీదికి పరుగెత్తాడు. నిజం తెల్సుకున్నానని ఘోషించాడు. కాని శారద లోకం విడిచి పోతుంది- మోహన్ ఏమైనాడు. ఆ చిరంజీవుల స్వచ్ఛ ప్రాణ యానికి పరిణామం ఏమిటి?

—★ పాటలు ★—

1. రామదాసు :

రామనామమను మితాయి ఇదిగో
రండి సుజనులార !

హాల్వా జిలేబి కోవా వగైరా
అంగలార్పు కేనండి

తారకనామం-తనివిగ మెక్కి తె
తరతరాలకూ-నోయారుండి ||రా||

2. మోహన్ - శారద :

తినేందుకున్నాయి - రా -

కోనేందుకున్నాయి-రా-అన్న !

తించే తినేందుకున్నాయ్ - కొంచే కొనేందుకున్నాయ్
కొనకుండపోతే - కొనరెయ్యమ్ - తినకుండపోతే
అరువియ్యమ్ - అన్న

ఓ - బుల్లెంకమ్మగారి అల్లుడి చెల్లెలి మేనల్లుడా !
రావయ్యా గోవిందయ్యా - రవ - పకోడి యిందయ్యా !
నాం - పకోడి యిందయ్యా
కోవా కజ్జికాయ్ యిందయ్యా - కొబ్బరి లోజు యిందయ్యా
నరంలేని నాలుక మామా ! కరకర నమలకయ్యా
ఓహోయ్ - ఓహోయ్

డాబా కోటయ్యగారి బాబాయి కొడుకా-రా-రా-
కారప్పుసలాగున్నావ్ - గరగర లాడుతున్నావ్
బూంది లాడూ మింగావంచే - బురబురా సొంగిపోతావ్ !
చినవదినా - పెదవదినా - చినవదినా - పెదవదినా
జిగినీ పట్టెడ నదినా

చిన్నాయికి యింతపెట్టు - అన్నాయికి యింతపెట్టు
అంతో యింతో నోటపెట్టు - అత్తమ్మమీద సొడ్డుపెట్టు
రావమ్మా - రావమ్మా - గోవిందమ్మా -
రవ్వలడ్డూనీవు తిని పోవమ్మా - రావమ్మా - గోవిందమ్మా॥

3. మోహన్ - శారద :

అలవారి అబ్బాయి అంటునాటంగ
 కలవారి అమ్మాయి పూయించుపూలు
 ఎంచక్క - ఎంచక్క - ఎంచక్కా
 నాటిన అంటుకూ - నూటొక్కచివురూ
 నూటొక్క చివురుకూ - ముక్కోటి పూలు
 ఎంచక్క - ఎంచక్క - ఎంచక్కా
 పూలన్నికోసి శిగ పాయదీసి
 చెమ్మచెక్క - జడలో చెండు-ఒప్పులకుప్పా - మెడలోరండా
 ఆంతు - ఇంతు - ఆకాశ మెత్తు
 ఆకాశమంతు-అబ్బాయి డిహ
 ఎంచక్క - ఎంచక్క - ఎంచక్కా -
 పక్కింటి అబ్బాయి బంగారుతండ్రీ - పక్కింటి
 అమ్మాయి పలుకుల - చిలక
 చెమ్మచెక్కా - నీమబాదంపప్పు
 ఒప్పులకుప్పా - కలకండముక్కా - కమ్మగ . తీయగ
 కమ్మగా తీయగా కలేసితింటే-ఎంచక్క-ఎంచక్కఎంచక్కా-॥

4. మోహన్ - శారద :

మనసైన పాటా - మారనిపాటా - వినిపించేను - రావేచెలీ
 మారని ప్రేమా మల్లెలమాలా ఎదురయ్యేనూ రా నెచ్చెలీ॥

5. శారద - మోహన్

బృందం :

అల్లవాడే - రేపల్లెవాడే -
 అల్లిబిల్లి పిల్లంగోవి పాటకాడే
 సయ్యాటకాడే ॥ అల్ల ॥
 నీలాల కన్నుల నీటుకాడే
 తెరవాటువాడే - వాలారు
 చూపుల వన్నెకాడే
 శన్నెచిన్నెవాడే

నీలాటిరేవులు ఏలేవాడే

కన్నార నినుజూచి

కవ్వించినాడే

అల్ల॥

గానాల తేనెలు చిందువాడే

కనువిందువాడే

మైమరపించే మాటకాడే

మోమాటకాడే - అర విరిసే

చిరునవ్వులవాడే

అనువైనమనవాడే

అందాలవాడే

॥అల్ల॥

6. శారద - మోహన్ :

మోహన్ : చికిలింత చిగురు - సంపంగి గుబురు

చినదాని మనసూ - చినదానిమీద మనసూ

శారద : మనసై నా చినదానికి అందానికి

కనుసై గ మీద మనసూ

మోహన్ : చెంపకు చారడేసి కన్నులున్న చిన్నదీ

చిన్నదాని సిగలో రేకలెన్నో

గువ్వకన్ను రై కమీద చుక్కలెన్నో

శారద : ఎన్నుకో - వన్నెలెన్నుకో - చిన్నెలెన్నుకో

వన్నెచిన్నెలెన్నుకో - ఎన్నికైన చిన్నవాడా

పైరుగాలి ఘుమఘుమలో - చెంగావిచెంగు రిమరిమలో

మోహన్ : డిరిసెన పూవుమీద చిలుకూ ముగ్గులూ

చిన్నారి బుగ్గమీద చిలిపి సిగ్గులూ

మల్లెల దొంతరలూ - మరుమల్లె దొంతరలూ

శారద : మనసే! మనసే మరుమల్లెల దొంతర

మోహన్ : మనఊసే - విరజాజి దొంతర

శారద : పాలవెన్నెలలో

మోహన్ : మురిపాల వెన్నెలలో

7. శారద - మోహన్ :

శారద : ఎందాక? ఎందాక? ఎందాక?

మోహన్ : అందాక - అందాక - అందాక -

శారద : యీ ఉరుకేమిటి ఈ పరుగేమిటి ఎందాక

మోహన్ : చివ్వునపోయి రివ్వునవాలి చిలకను సింగారించాలి

ఓ చిలకను సింగారించాలి

శారద : పువ్వులతోనా

మోహన్ : రవ్వలతోనే

శారద : ఆ !

మోహన్ : ఆ ! మా నాన్నతోడలు బంగారుబొమ్మా

శారద : ఓ - ఎందాక ?

అయితే గియితే అమ్మాయి ఎవరో

మోహన్ : ఆడే పాడే అందాల బాల

శారద : అయితే బువ్వో

మోహన్ : నేతిమిఠాయి

శారద : ఆ

మోహన్ : ఆ

శారద : పక్కింటి అబ్బాయి

బంగారు తండ్రి

మోహన్ : ఓ

శారద : ఎందాక ?

శారద : కన్నులు నిండే

కలకలలేకన్నెకు సొమ్ముగ

తేవాలి నవకాలొలికే

నీచిరునవ్వే చిలుకకు సింగా

రంకావాలి కావాలి

కావాలి-కావాలి-పరుగున

రావాలి-రావాలి-రావాలి

8. శారద :

ఏనాటికై నా నీ దాననే - ఏనాటికై నీ దానవే

చిననాటి మాటలూ - మననైన పాటలూ

మటుమాయమౌనా

మనపూలబాటలూ

కనులార చూడవ

దయలేని వాడవ

మిగిలేవి - తీరని కోరికలా

విలచిన వలచిన నీ నీడనేగా

చివురుకు జీవము నీవేగా ॥చిన॥

9. మోహన్ :

మనసునీదే - మమతనాదే - నాదానవే - నే నీవాడనే॥

చివురుమామిడి పందిళ్ళనీడా - నిలిచింది చిలక నాకోసమే

చివురింటి చిన్నదానా - నాదానవే - నే నీవాడనే

కనుల కాటుక కళ్యాణ తిలకం నగుమోము కలకల - నా కోసమే

చిరునవ్వు చిన్నదాన - నాదానవే - నే నీవాడనే -

పువ్వులు జల్లి - పన్నీరు జల్లి - దీపించి మీవారు పంపారులే

మనసై నా చిన్నదానా - మీయింటికి - మాయింటికి॥

10. మోహన్ :

మిగిలింది నేనా - బ్రతుకిందుకేనా

మిగిలింది నేనా - బ్రతుకిందుకేనా

మరచేప యెడబాసి - మాయమయ్యావ

కన్నార చూసింది - కలకలా నవ్వింది - మనసార దరిచేరి

మురిసిపోయింది

మనసై నపాట-మన పూలబాట-మరచావ ఎడబాసి-మాయమయ్యావ !

నీవు నేను కలసి కలగన్న మనయిల్లు-ఈ తీరై కన్నీరై కూలిపోయేనా

ఆకాశమేలే అలనాటి మన ఊహ ఈతీరై కన్నీరై రాలిపోయేనా

కనుల వెలుగులేదు నీపలుకు వినరాదు మనసు నిలువలేదు నిన్ను

మరవలేదు

భరమై - విషమై - రగితే ఈ బ్రతుకెందుకో॥

11. శారద :

తెల్లవారవచ్చె - తెలియక
నాసామి - మళ్ళీ పరుండేవు
లేరా

మళ్ళీపరుండేవు - మసలుతూ
వుండేవు-మారాముచాలింక
లేరా

కలకలమని పక్షిగణములు
చెదిరెను కళ్యాణ గుణధామ
లేరా

తరుణులందరు దధి చిలికేవేళాయె దైవరాయ నిదురలేరా
నల్లనయ్య రారా! ననుగన్నవాడా! బుల్లితండ్రి రారా
బుజ్జాయి రారా

నాన్నా మీ అమ్మ గోపెమ్మ పిలిచేను
వెన్నతిరువుగాని రారా చెన్న శిందువుగాని రారా॥

12. మోహన్ - శారద :

మోహన్ : కనుపాప కరవైన కనులెందుకో తనవారె పరులైన
బ్రతుకెందుకో

శారద : విరజాజి శిలపైనరాల్చేందుకే మరుమల్లెకంఠాశి కలిసేందుకే
మనసైన చినదాని - మనసిందుకే - రగిలేందుకే ॥కను॥

మో : చిననాటి మురిపాలు కలలాయెనా
అలనాటి కలలన్ని కథలాయెనా
తలపోసి తలపోసి కుమితేందుకా తనువిందుకా ॥కను॥

శా : తనవారు తనవారె విడిపోరుతె - కనుమూసి
గగనాన కలిచేరుతే

పనాటకై నా నేనీదాననే - నీదాననే

మో : చిననాటి మనపాట మిగిలేనులే
కలకాల మీగాథ రగిలేనులే॥

- ప్రీమియర్ రిలీజ్.